

דבר שר הביטחון

בין יד ושם להר הרצל מחבר שביל סמלי מאד ובו אנדרטה לזכרם של חללי צה"ל שהיו נצר אחרון למשפחותיהם שניספו בשואה. שם, באתר הזיכרון הלאומי במרום ירושלים, לצד חלקת גדולי האומה, טמונים רבים מן הנופלים במערכות ישראל. כל אחד מהם עולם ומלואו שאבד למשפחתו ולעמו, קורבן שאין נעלה וכואב ממנו. אולם חללים שלא נותר אחריהם כל נצר למשפחותיהם שנמחו בשואה נוסכים בלבבנו כאב על כאב. הן לא היה מי שיגיר על קברם דמעת אב ואם, לא היה מי שיישב עליהם "שבעה" ומי שיאמר אחריהם קדיש. נותרנו רק אנחנו כולנו, עם ישראל, להיות להם למשפחה אוהבת ומחויבת, לנצור בהוקרה את חירוף נפשם למעננו, ולהנציח לעד את זכרם היקר למען לא ייכרתו שמותיהם וייחוסם מעץ חיי האומה.

עולם יהודי שלם עלה בעשן המשרפות באירופה הכבושה, אולם נכזבה מזימת הצורר הנאצי להנחית על עמנו מכת מוות ממנה לא יקום עוד. העם היהודי יצא מן השואה פצוע אנוש אך נושם. בחיוניות מופלאה הוא העפיל בתוך זמן קצר כעוף החול מתהום השואה אל פסגת התקומה. אבל הגורל לא חמל על העם המיוסר והחבול. מדינת היהודים לא הוגשה לו על מגש של כסף. נגזר עליו לקנות את חירותו ועצמאותו במחיר דמים כבד מאד. בין לוחמי צה"ל שעמדו במערכה ונפלו בגבורה, היו למרבה האסון, גם אודים עשנים שניצלו מן השריפה הגדולה, שפילסו את דרכם בתלאות קשות אל ארץ אהבתם ותקוותם כדי לבנות בה מחדש את ביתם. הם לא זכו לכך.

אגף המשפחות וההנצחה במשרד הביטחון, ביחד עם רשות הזיכרון יד ושם, נטלו על עצמם את השליחות הקדושה להציב לנופלים הללו עדות ואות זיכרון, כדי לגאול את שמותיהם ואת זכר משפחתם משיכחה ומאובדן. השביל והאנדרטה בהר הרצל הם ביטוי לכך, וספר ההנצחה המרגש שלפנינו הוא גולת הכותרת במפעל נשגב זה והוא מוקדש להם בתוגה, באהבה ובהכרת תודה שאין למעלה ממנה.

בכבוד וביקר,

אהוד ברק
שר הביטחון